

Jurisprudentie

Zaak C-247/16

**Heike Schottelius
tegen
Falk Seifert**

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Landgericht Hannover)

„Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de consument – Richtlijn 1999/44/EG – Verkoop van en garanties voor consumptiegoederen – Begrip ‚koopovereenkomst‘ – Niet-toepasselijkheid van die richtlijn – Onbevoegdheid van het Hof”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 7 september 2017

1. *Prejudiciële vragen – Bevoegdheid van het Hof – Grenzen – Verzoek tot uitlegging van bepalingen van het Unierecht die kennelijk niet van toepassing zijn in het hoofdgeding – Niet-toepasselijkheid van richtlijn 1999/44 op een aannemingsovereenkomst*

(Art. 267 VWEU; richtlijn 1999/44 van het Europees Parlement en de Raad)

2. *Bescherming van de consument – Verkoop van en garanties voor consumptiegoederen – Richtlijn 1999/44 – Werkingssfeer – Verkoopovereenkomst – Begrip*

(Richtlijn 1999/44 van het Europees Parlement en de Raad, art. 1, leden 1 en 4, en 2, lid 5)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(zie punten 23-25, 44 en 46)

2. Hoewel de tekst van richtlijn 1999/44 geen definitie geeft van het begrip „koopovereenkomst”, verwijst hij voor de betekenis die aan dit begrip moet worden gegeven, evenmin naar het nationale recht. Daaruit volgt dus dat dit begrip voor de toepassing van deze richtlijn moet worden geacht een autonoom Unierechtelijk begrip aan te duiden, dat op het grondgebied van de Unie uniform moet worden uitgelegd (zie naar analogie arrest van 18 oktober 2011, Brüstle, C-34/10, EU:C:2011:669, punt 26).

Zowel uit de bepalingen van richtlijn 1999/44 als uit de context ervan blijkt immers dat het begrip „verkoop” slechts betrekking heeft op bepaalde overeenkomsten die volgens het nationale recht andere kwalificaties kunnen opleveren, namelijk die van dienstencontracten of aannemingsovereenkomsten.

Zo vallen volgens artikel 1, lid 4, van die richtlijn „overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen consumptiegoederen eveneens onder deze richtlijn”. Bijgevolg valt een overeenkomst die strekt tot de verkoop van een goed dat door de verkoper eerst moet worden vervaardigd of voortgebracht, binnen de werkingssfeer van deze richtlijn.

Voorts stelt artikel 2, lid 5, van richtlijn 1999/44 het gebrek aan overeenstemming ten gevolge van een verkeerde installatie van consumptiegoederen gelijk met het gebrek aan overeenstemming van de goederen met de overeenkomst, wanneer de installatie met name deel uitmaakt van de koopovereenkomst betreffende die goederen. De dienst van installatie van de goederen valt bijgevolg, wanneer deze verband houdt met de verkoop, binnen de werkingssfeer van die richtlijn.

Uit bovenstaande overwegingen volgt enerzijds dat richtlijn 1999/44 niet alleen op koopovereenkomsten *sensu stricto* toepasselijk is, maar tevens op bepaalde categorieën overeenkomsten die een dienstverlening omvatten, welke volgens het toepasselijke nationaal recht als dienstencontracten of aannemingsovereenkomsten kunnen worden gekwalificeerd, namelijk overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen consumptiegoederen en overeenkomsten voor de met de verkoop verbonden installatie van dergelijke goederen.

Opdat deze soort overeenkomsten, die een dienstverlening omvatten, als „koopovereenkomsten” in de zin van die richtlijn kunnen worden gekwalificeerd, is het anderzijds zo dat de dienstverlening bijkomstig aan de verkoop moet zijn.

(zie punten 32, 34-38)